

Blomster til Mor

Mel: Jeg elsker den gamle, den vaklende rønne.

- 1 Vi plukkede blomster! Af forårets grøde
så skønne buketter til Moder vi bandt,
og tanken forstod du. Du sa' de var søde,
endskønt der måske var lidt ukrudt iblandt.
- 2 Vi plukkede blomster! Fra skov og fra have
vi bragte vor hilsen i sommerens flor,
og du tog imod den som kærlighedsgave,
og i dine hænder blev gaven så stor.
- 3 Vi træder så varsomt og bøjer os stille
for mindernes storhed i barndommens hjem.
Vi plukker buketter ved mindernes kilde
og hvisker en tak, der for sjældent kom frem.
- 4 Så vil vi da brede i kommende dage
et skønhedens flor i det hjem, der er vort,
for så har vi mindernes skønhed tilbage,
når blomsterbuketterne de visner bort.

Per Bak, Fjerritslev.

22 Altid frejdig, når du går.

C. E. F. Weyse.

Al-tid frej-dig, når du går ve - je , Gud tør ken - de,
selvom du til må-let når først ved ver-dens en - de.

- 1 Altid frejdig, når du går
veje, Gud tør kende,
selv om du til målet når
først ved verdens ende!
- 2 Aldrig ræd for mørkets magt,
stjernerne vil lyse!
Med et fadervor i pagt
skal du aldrig gyse!
- 3 Kæmp for alt, hvad du har kært,
dø, om så det gælder!
Da er livet ej så svært,
døden ikke heller.